

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหา การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแบบสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามและส่งไปยังครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแบบสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา โรงเรียนละ 1 คน จำนวนทั้งหมด 600 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจากครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในระดับอำเภอ 270 คน และระดับตำบล 282 คน รวมเป็นแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมด 552 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.00 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่า "ซี"

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของครูพลศึกษา ครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแบบสหศึกษา ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 23-26 ปี และมีวุฒิทางการศึกษาระดับ ป.กศ.สูง (พลศึกษา) มีประสบการณ์ในการสอนอยู่ระหว่าง 2-5 ปี สอนวิชาพลศึกษา 16-22 คาบต่อสัปดาห์ นอกจากนี้ ยังต้องทำหน้าที่อื่น ๆ อีกเช่น งานปกครอง งานธุรการ และงานกิจกรรมนักเรียน เป็นต้น ครูพลศึกษาส่วนมากมีโรงเรียนละ 1-2 คน ส่วนใหญ่เคยเข้ารับการอบรมวิชาพลศึกษา และต้องสอนทั้งระดับ ม.1 ม.2 และ ม.3

2. รายวิชาพลศึกษาที่เปิดสอน โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแบบสหศึกษา เปิดสอนรายวิชาบังคับพลศึกษาได้ครบตรงตามที่ได้ระบุไว้ในหลักสูตรพลศึกษา พ.ศ. 2521 ได้แก่ระดับชั้น ม.1 เปิดสอนรายวิชายืดหยุ่น 1, 2 และเทเบิลเทนนิส 1, 2 ระดับชั้น ม.2 เปิดสอนรายวิชากรีฑา 1, 2 และกระบี่ 1, 2 ระดับชั้น ม.3 เปิดสอนรายวิชาบาสเกตบอล 1, 2 และตะกร้อ 1, 2 ส่วนรายวิชาเลือกพลศึกษาที่เปิดสอนส่วนมาก ได้แก่ รายวิชาวอลเลย์บอล และฟุตบอล

3. ปัญหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และจุดประสงค์รายวิชาบังคับ ครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแบบสหศึกษา ประสบปัญหาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติหรือมีทักษะตามวัตถุประสงค์และจุดประสงค์ได้ และวัตถุประสงค์มีมากเกินไป เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแบบสหศึกษา ระดับอำเภอกับระดับตำบล เกี่ยวกับปัญหาวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และจุดประสงค์รายวิชาบังคับ พบว่า แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

4. ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา ในรายวิชาบังคับตามหลักสูตร พ.ศ.2521 ครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแบบสหศึกษา ประสบปัญหาการสอนรายวิชาบังคับพลศึกษา เรียงตามลำดับดังนี้คือ รายวิชายี่ดหุน 1,2 ตะกร้อ 1,2 บาสเกตบอล 1,2 เทเบิลเทนนิส 1,2 กรีฑา 1,2 และกระบี่ 1,2 ซึ่งแต่ละรายวิชาจะประสบปัญหาการสอนทางคานต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

4.1 รายวิชายี่ดหุน 1,2 ครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น แบบสหศึกษา ประสบปัญหาการสอนรายวิชายี่ดหุน 1,2 คานต่าง ๆ เรียงตามลำดับดังนี้

ก. คานอุปกรณ์และสถานที่ ประสบปัญหาเกี่ยวกับไม่มีห้อง เปลี่ยนชุดกีฬา อุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ อุปกรณ์การสอนราคาแพง ไม่มีห้องเก็บอุปกรณ์ ไม่มีที่คั้นน้ำหรือที่ทำความสะอาดร่างกาย อุปกรณ์ที่ชำรุดซ่อมแซมใหม่ไต่ยาก สถานที่สอนไม่เพียงพอ สถานที่สอนไม่เหมาะสม

ข. คานการวัดผล ประสบปัญหาเกี่ยวกับเวลาดำเนินการในชั่วโมงเรียนไม่เพียงพอ การวัดผลทำได้ไม่ครบทุกคาน

ค. คานเนื้อหาวิชา ประสบปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาไม่เอื้ออำนวยในการจัดการแข่งขัน ไม่มีเอกสารหรือแหล่งวิชาการประกอบในการสอน

ง. คานครู ประสบปัญหาเกี่ยวกับครูพลศึกษาไม่เพียงพอ ครูขาดโอกาสศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ครูไม่ได้รับการอบรมหรือประชุมทางวิชาการ

จ. คานนักเรียน ประสบปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนหญิงเรียนทักษะใหม่ ๆ ได้ช้ากว่านักเรียนชาย

4.2 รายวิชาตะกร้อ 1,2 ครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น แบบสหศึกษา ประสบปัญหาการสอนวิชาตะกร้อ 1,2 คานต่าง ๆ เรียงตามลำดับดังนี้

ก. คำนอุปกรณและสถานที่ ประสบปัญหามากเกี่ยวกับ ไม่มีห้อง
เปลี่ยนชุดกีฬา อุปกรณ์การสอนชำรุดง่าย อุปกรณ์ที่ชำรุดซ่อมแซมใหม่ได้ยาก ไม่มีที่ค้ำน้ำ
หรือที่ทำความสะอาดร่างกาย อุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ อุปกรณ์การสอนราคาแพง

ข. คำนเนื้อหาวิชา ประสบปัญหามากเกี่ยวกับ จักกัจกรรณการ
สอนตามเนื้อหาวิชาที่สนองความต้องการทั้งสองเพศพร้อมกันได้ยาก ไม่มีเอกสารหรือแหล่ง
วิชาการประกอบในการสอน

ค. คำนการวัดผล ประสบปัญหามากเกี่ยวกับ เวลาวัดผลใน
ชั่วโมงเรียนไม่เพียงพอ การวัดผลทำได้ไม่ครบทุกคำน

ง. คำนครู ประสบปัญหามากเกี่ยวกับครูพลศึกษาไม่เพียงพอ
ครูไม่ได้รับการอบรมหรือประชุมทางวิชาการ ครูขาดโอกาสศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

จ. คำนนักเรียน ประสบปัญหามากเกี่ยวกับ นักเรียนหญิงเรียน
ทักษะใหม่ ๆ ได้ช้ากว่านักเรียนชาย

4.3 รายวิชาบาสเกตบอล 1, 2 ครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ตอนต้นแบบสหศึกษา ประสบปัญหาการสอนวิชาบาสเกตบอล 1, 2 คำนต่าง ๆ เรียงตาม
ลำดับดังนี้

ก. คำนอุปกรณและสถานที่ ประสบปัญหามากเกี่ยวกับ ไม่มีห้อง
เปลี่ยนชุดกีฬา ไม่มีที่ค้ำน้ำหรือที่ทำความสะอาดร่างกาย อุปกรณ์ที่ชำรุดซ่อมแซมใหม่ได้
ยาก อุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ อุปกรณ์การสอนราคาแพง

ข. คำนการวัดผล ประสบปัญหามากเกี่ยวกับ เวลาวัดผลในชั่วโมง
เรียนไม่เพียงพอ

ค. คำนครู ประสบปัญหามากเกี่ยวกับ ครูพลศึกษาไม่เพียงพอ
ครูขาดโอกาสศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

ง. คำนเนื้อหาวิชา ประสบปัญหามากเกี่ยวกับ ไม่มีเอกสาร
หรือแหล่งวิชาการประกอบในการสอน

จ. คำนนักเรียน ประสบปัญหามากเกี่ยวกับ นักเรียนหญิงเรียน
ทักษะใหม่ ๆ ได้ช้ากว่านักเรียนชาย

4.4 รายวิชา เทเบิลเทนนิส 1, 2 ครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ตอนต้นแบบสหศึกษา ประสบปัญหาการสอนวิชา เทเบิลเทนนิส 1, 2 ด้านต่าง ๆ เรียง
ตามลำดับดังนี้

ก. ด้านอุปกรณ์และสถานที่ ประสบปัญหามากเกี่ยวกับ ไม่มีห้อง
เปลี่ยนชุดกีฬา ไม่มีที่คั้นน้ำหรือที่ทำความสะอาดร่างกาย อุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ
สถานที่สอนไม่เพียงพอ ไม่มีห้องเก็บอุปกรณ์ สถานที่สอนไม่เหมาะสม อุปกรณ์การสอน
ชำรุดง่าย

ข. ด้านการวัดผล ประสบปัญหามากเกี่ยวกับ เวลาวัดผลในชั่วโมง
เรียนไม่เพียงพอ

ค. ด้านครู ประสบปัญหามากเกี่ยวกับ ครูพลศึกษาไม่เพียงพอ
ครูขาดโอกาสศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ครูไม่ได้รับการอบรมหรือประชุมทางวิชาการ

ง. ด้านนักเรียน ประสบปัญหามากเกี่ยวกับ นักเรียนหญิงเรียน
ทักษะใหม่ ๆ ได้ช้ากว่านักเรียนชาย

จ. ด้านเนื้อหาวิชา ประสบปัญหาในระดับน้อยทุกข้อ

4.5 รายวิชากรีฑา 1, 2 ครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
แบบสหศึกษา ประสบปัญหาการสอนวิชากรีฑา 1, 2 ด้านต่าง ๆ เรียงตามลำดับดังนี้

ก. ด้านอุปกรณ์และสถานที่ ประสบปัญหามากเกี่ยวกับ ไม่มีห้อง
เปลี่ยนชุดกีฬา ไม่มีที่คั้นน้ำหรือที่ทำความสะอาดร่างกาย อุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ
ไม่มีห้องเก็บอุปกรณ์

ข. ด้านการวัดผล ประสบปัญหามากเกี่ยวกับ เวลาวัดผลในชั่วโมง
เรียนไม่เพียงพอ

ค. ด้านครู ประสบปัญหามากเกี่ยวกับ ครูพลศึกษาไม่เพียงพอ
ครูขาดโอกาสศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

ง. ด้านเนื้อหา ประสบปัญหามากเกี่ยวกับ ไม่มีเอกสารหรือแหล่ง
วิชาการประกอบในการสอน

จ. คำนักเรียน ประสบปัญหาเกี่ยวกับ นักเรียนหญิง เรียนทักษะใหม่ ๆ ใคซากวานักเรียนชาย

4.6 รายวิชากระบี่ 1,2 ครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น แบบสหศึกษา ประสบปัญหาการสอนวิชากระบี่ 1, 2 คำนต่าง ๆ เรียงตามลำดับดังนี้

ก. คำนอุปกรณ์และสถานที่ ประสบปัญหาเกี่ยวกับ ไม่มีห้องเปลี่ยนชุดกีฬา ไม่มีที่คั้นน้ำหรือที่ทำความสะอาดร่างกาย

ข. คำนการวัดผล ประสบปัญหาเกี่ยวกับ เวลาวัดผลในชั่วโมงเรียนไม่เพียงพอ

ค. คำนเนื้อหาวิชา ประสบปัญหาเกี่ยวกับ เนื้อหาวิชาไม่เชื่ออำนาจในการจัดการแข่งขัน ไม่มีเอกสารหรือแหล่งวิชาการประกอบในการสอน

ง. คำนครู ประสบปัญหาเกี่ยวกับ ครูพลศึกษาไม่เพียงพอ ครูขาดโอกาสศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

จ. คำนักเรียน ประสบปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

5. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาระดับอำเภอ กับระดับตำบล เกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาพลศึกษารายวิชาบังคับตามหลักสูตร พ.ศ. 2521 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแบบสหศึกษา พบว่า มีความแตกต่างกันทุกด้าน ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

อภิปรายผลการวิจัย

1. โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแบบสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา สามารถเปิดสอนรายวิชาบังคับพลศึกษาได้ครบตามหลักสูตร พ.ศ.2521 เป็นส่วนมาก เนื่องจากหลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรบังคับและหลักสูตรกำหนดให้เปิดสอนในรายวิชาบังคับนี้ ให้ครบภายในปี 2524 รวมทั้งเป็นหลักสูตรที่มีความพร้อมและสมบูรณ์มากกว่าหลักสูตรที่นำมา คั้งที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ ใคกล่าวไว้ว่า "หลักสูตรวิชาพลศึกษา พ.ศ. 2521 เป็นหลักสูตรที่มีความพร้อมและเหมาะสมกับนักเรียนมากกว่าทุกฉบับที่นำมา มีความยืดหยุ่นในการใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของแต่ละท้องถิ่น และมีประโยชน์ใเบ่งนำไปใช้ในชีวิตรจริงได้ มีคุณค่าทางนันทนาการ ส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรมไทย ปลูกฝังคุณธรรมที่

พึงประสงค์ แม้งกิจกรรมเป็นประเภทบังคับและเลือกให้เห็นโดยชัดเจนเพื่อให้การเตรียมอุปกรณ์สถานที่และวิธีสอนมีความพร้อม"¹

2. ปัญหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และจุดประสงค์รายวิชาบังคับกับประสมปัญหาน้อย เนื่องจากวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีจำนวนข้อไม่มากนัก แต่มีความครอบคลุมเนื้อหาและพฤติกรรมต่าง ๆ ที่พึงประสงค์ได้เขียนด้วยข้อความกระชับรัดกุมชัดเจนและสามารถนำไปปฏิบัติได้ ส่วนจุดประสงค์รายวิชาที่กำหนดให้ในแต่ละรายวิชานั้น เมื่อนักเรียนได้เรียนจนครบตามหลักสูตรแล้ว จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามจุดประสงค์ที่วางไว้อย่างแท้จริง²

3. ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา รายวิชาบังคับทุกรายวิชา ตามหลักสูตร พ.ศ. 2521 ประสมปัญหาการสอนด้านต่าง ๆ ในระดับมากเหมือนกัน ได้แก่

3.1 ปัญหาด้านอุปกรณ์และสถานที่ ไม่มีห้องเปลี่ยนชุดกีฬา และไม่มีที่คั้นน้ำหรือที่ทำความสะอาดร่างกาย

3.2 ปัญหาด้านการวัดผลเกี่ยวกับเวลาวัดผลในชั่วโมงเรียนไม่เพียงพอ

3.3 ปัญหาด้านครู เกี่ยวกับครูพลศึกษาไม่เพียงพอ และครูขาดโอกาสศึกษาค้นคว้า

เพิ่มเติม

วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวร่างกายในการควบคุมและใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ดังนั้น เมื่อมีการเคลื่อนไหวหรือการออกกำลังกาย นักเรียนจึงต้องเปลี่ยนเป็นชุดฝึกกีฬาที่เหมาะสม เพื่อให้มีการเคลื่อนไหวได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้ ควรจะต้องมีห้องเปลี่ยนชุดกีฬาที่แยกชายแยกหญิงต่างหาก และควรมีผู้เก็บเสื้อผ้าอุปกรณ์ของนักเรียนแต่ละคนโดยเฉพาะด้วย เพราะจะทำให้เกิดความเป็นระเบียบ สะอาด ปลอดภัย และป้องกันการสูญหาย หรือขโมยทรัพย์สินใดควย นอกจากนี้ นักเรียนยังต้องฝึกและปฏิบัติทักษะกีฬา ย่อมทำให้เกิดความเหน็ดเหนื่อย

¹ วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ, "ลักษณะและแนวโน้มของหลักสูตรวิชาพลศึกษา พ.ศ. 2521 และ 2524," วารสารศึกษาศาสตร์ศึกษาและสันตนาการ 2 (เมษายน 2524) . 187-188.

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 186.

ร้อน กระจายน้ำ และเกิดความสกปรกขึ้นจากเหงื่อและฝุ่นผง ดังนั้น น้ำจึงจำเป็นและสำคัญมาก ซึ่งควรจะแยกเป็นน้ำที่สะอาด และน้ำที่ใช้ในการทำมาหาความสะอาดร่างกาย เพื่อเป็นการสร้างสุขนิสัยที่ดีแก่ผู้เรียน ทั้งนี้ วรศักดิ์ เพียรชอบ ได้กล่าวไว้ว่า "ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้ผลคืออย่างหนึ่ง ก็คือ การจัดสภาพการณ์ที่พร้อมในการเรียนให้แก่ผู้เรียน"¹ และ "ความมุ่งหมายในการเรียนวิชาพลศึกษานอกจากผลที่ได้โดยตรงจากการเรียนรู้อีกก็คือ การให้นักเรียนมีสุขนิสัยที่ดี ในการสร้างสุขนิสัยที่ดีวิธีหนึ่งก็คือ การทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัวให้เรียบร้อย หลังจากเรียนวิชาพลศึกษาแล้ว ซึ่งการจะทำเช่นนี้ได้ โรงเรียนควรมีปัจจัยที่เกี่ยวกับทางค่านีให้พร้อม เช่น สถานที่อาบน้ำ สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย"²

ในการวัดและประเมินผลทางค่านพลศึกษา เวลาที่ใช้ในการทดสอบและวัดผลวิชาพลศึกษาจะต้องวัดให้ครบในรายละเอียดแต่ละวิชา ซึ่งต้องใช้เวลานานมาก ตามหลักสูตร พ.ศ. 2521 ในหนึ่งภาคการศึกษา เราจะมีเวลาเรียนประมาณ 16 คาบ ต่อ 1 รายวิชาพลศึกษาเท่านั้น ดังนั้น ในหนึ่งรายวิชาจะมีเวลาในการทดสอบและวัดผลประมาณ 2 คาบ ซึ่งในคาบแรกของการทดสอบและวัดผลครูจะต้องเสียเวลาในการอธิบายถึงกระบวนการต่าง ๆ ที่จะใช้ในการทดสอบให้แก่ผู้เรียน จึงเหลือเวลาในการทดสอบจริงไม่มากนัก ในสภาพความเป็นจริง เวลาเพียง 2 คาบ จึงไม่เพียงพอในการทดสอบนักเรียนทุกคน ประกอบกับ การทดสอบและวัดผลในชั้นเรียนแบบสหศึกษา อาจต้องแยกนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เพราะต้องใช้อุปกรณ์ สถานที่และแบบทดสอบแตกต่างกันในบางแบบทดสอบ และ "การวัดทักษะทางกีฬาเป็นรายบุคคล ครูจะต้องเสียเวลาในการวัดมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีที่ครูต้องสอนหลาย ๆ ชั้นเรียน และแต่

¹ วรศักดิ์ เพียรชอบ, หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2523), หน้า 69.

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 144.

ละชั้นเรียนมีจำนวนนักเรียนมาก ถ้าหากครูต้องทำการทดสอบในพฤติกรรมหลาย ๆ พฤติกรรม
 ควบแล้ว อาจทำให้ครูต้องใช้เวลานานเกินไป¹ จากเหตุผลดังกล่าว เวลาที่ใช้ในการ
 วัดผลในชั่วโมงเรียนจึงไม่เพียงพอ ดังนั้น ครูพลศึกษาส่วนมากจึงต้องให้นักเรียนมาทดสอบ
 นอกเวลาเรียน

ทางด้านจำนวนครูพลศึกษานั้น จากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษา
 ตอนต้นระดับอำเภอ กับระดับตำบล ส่วนมากมีครูพลศึกษาแห่งละ 1-2 คนเท่านั้น จึงทำให้มี
 จำนวนครูพลศึกษาไม่เพียงพอ และต้องทำหน้าที่อย่างหนักตลอดเวลา เพราะนอกจากจะทำหน้าที่
 ที่สอนวิชาพลศึกษาแล้ว ยังต้องทำหน้าที่อื่น ๆ อีก เช่น งานธุรการ และงานกิจกรรมนักเรียน
 เป็นต้น และส่วนใหญ่ต้องทำหน้าที่สอนทั้งระดับ ม.1, ม.2 และ ม.3 จึงทำให้ครูพลศึกษา
 ไม่มีเวลาและขาดโอกาสในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

4. ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในแต่ละรายวิชามังคัม มีดังต่อไปนี้

4.1 รายวิชายืดหยุ่น 1, 2 ปัญหาการสอนที่ประสบมาก คือ คำนวณอุปกรณ์
 และสถานที่ เกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ สถานที่สอนไม่เหมาะสม และค่านี้อื้อหา
 วิชาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาไม่เอื้ออำนวยในการจัดการแข่งขัน ทั้งนี้เพราะ ในการเรียนวิชา
 ยืดหยุ่น เมาะ เป็นอุปกรณ์ที่สำคัญและจำเป็นที่จะใช้ในการเรียน เพราะจะช่วยป้องกันอันตราย
 ที่เกิดแก่ผู้เรียน โดยลดแรงกระแทกจากการฝึกทักษะต่าง ๆ จึงต้องมีการพิจารณาเลือก
 เมาะที่มีคุณภาพดีพอ ซึ่งราคาก็มักจะแพงจึงทำให้โรงเรียนขนาดเล็กได้รับงบประมาณน้อย
 การจัดหาอุปกรณ์จึงไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน และโรงเรียนมัธยมศึกษาระดับอำเภอ
 กับระดับตำบล สังกัดกรมสามัญศึกษา ส่วนมากเปิดใหม่ ๆ มีขนาดเล็ก สถานที่สอนยังไม่
 พร้อม จึงไม่มีห้องเก็บอุปกรณ์ สถานที่สอนก็ยังไม่เพียงพอ ทำให้ไม่มีสถานที่สอนวิชายืดหยุ่นที่

¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 155.

เหมาะสม เช่น ทองสอนกลางแจ้งแควดอน ฟันขรุขระ สกปรก คับแคบ หรือมีสิ่งกีดขวาง เป็นคน อนึ่ง วิชาศึกษายุ่ง เป็นวิชาที่เปิดใหม่จึงยังไม่มีการจัดการแข่งขัน ซึ่งจากการวิจัย ของชจร คังสุวรรณรังษี พบว่า การเรียนการสอนวิชาศึกษายุ่งของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ยังขาดความพร้อมในเรื่องอุปกรณ์และสถานที่ เกี่ยวกับอุปกรณ์ การสอนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน เบาะสกปรก ชำรุดเร็ว และไม่มีการจัดการแข่งขัน ในกีฬาประเภทศึกษายุ่ง¹

4.2 รายวิชาตะกร้อ 1, 2 ปัญหาการสอนที่ประสบมากคือ ค้านนักเรียน เกี่ยวกับนักเรียนหญิงเรียนทักษะใหม่ ๆ ได้ช้ากว่านักเรียนชาย ทั้งนี้เพราะ ทักษะกีฬาตะกร้อ ต้องใช้เท้าเล่น และการที่นักเรียนหญิงใช้เท้าเตะ ยังขัดต่อค่านิยมของสังคมไทย จึงทำให้ ทักษะกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิงน้อยกว่านักเรียนชายมาก นอกจากนี้ ยังประสบปัญหา ค้านอุปกรณ์ เกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนชำรุดง่าย และซ่อมแซมใหม่ได้ยาก เพราะลูกตะกร้อ ทำจากหวาย ถ้าถูกน้ำเปียกชื้นบ่อย ๆ หวายก็จะเสียหายเร็วขึ้น และการซ่อมแซมก็ยังไม่ เป็นที่รู้จักหรือมีการอบรมให้ความรู้กันอย่างแพร่หลาย และในการสอนวิชาตะกร้อยังประสบ ปัญหาค้านเนื้อหาวิชา เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการสอนที่สนองความต้องการทั้งสองเพศพร้อม กันได้ยาก ทั้งนี้ก็จากความแตกต่างระหว่างเพศ เช่น พัฒนาการทางร่างกาย นักเรียนชาย แข็งแรงอดทนกว่า ทักษะการใช้เท้าก็ดีกว่า และมีความต้องการการฝึกหนัก ๆ มีการแข่งขัน แต่นักเรียนหญิงมีความต้องการการฝึกที่ให้ความอ่อนช้อยนุ่มนวล สวยงาม ซึ่ง จรรยา แก่นวงษ์คำ ไคกลาวไว้ว่า "ความแตกต่างระหว่างเพศและความแตกต่างทางค้านพัฒนาการ โดยฝ่ายชายต้องการความแข็งแรง ชอบให้มีการแข่งขันมากกว่าฝ่ายหญิง ทำให้การจัด กิจกรรมการสอนรวมกันทั้งสองเพศเป็นไปด้วยความลำบาก เป็นภาระอย่างมากแก่ครูพลศึกษา

¹ชจร คังสุวรรณรังษี, "ปัญหาการเรียนการสอนวิชาศึกษายุ่งในชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิต วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), หน้า ง.

ในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับเพศและวัยของผู้เรียน"¹

4.3 รายวิชาบาสเกตบอล 1, 2 ปัญหาการสอนที่ประสบมากคือ ด้านอุปกรณ์และสถานที่ เกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนชำรุดแล้วซ่อมแซมใหม่ได้ยาก ซึ่งอุปกรณ์ในการสอนที่สำคัญในวิชานี้ก็คือ ลูกบาสเกตบอล อาจมีรอยปริแตก หรือสีกรอ ซึ่งยังไม่มีอุปกรณ์และวิธีการใดที่มีคุณภาพดีพอในการซ่อมแซมให้ใช้ได้ต่อไปอีก และยังประสบปัญหาค่านักเรียนเกี่ยวกับนักเรียนหญิงเรียนทักษะใหม่ ๆ ใ้ช้ชากว่านักเรียนชาย ทั้งนี้เพราะ ทักษะกีฬาบาสเกตบอลมีมากมายหลายอย่าง และเป็นกีฬาที่ต้องใช้ความแข็งแรง มีการปะทะกันระหว่างผู้เล่นในเกมการแข่งขัน ซึ่งทำให้จัดการแข่งขันระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชายไม่ได้ ความก้าวหน้าและพัฒนาการทางค่านักเรียนชายอาจไปไ้ช้ช่า เพราะต้องรอ นักเรียนหญิง ซึ่งในการสอนในชั้นเรียนแบบสหศึกษาครูพลศึกษาต้องการสอนทักษะอย่างเดียวกันในแต่ละชั่วโมง ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เพื่อสะดวกในการเตรียมอุปกรณ์และจัดกิจกรรมการสอน ซึ่ง วรศักดิ์ เพียรชอบ ได้กล่าวถึงหลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียนแบบสหศึกษาไว้ว่า "ในการเรียนการสอนที่มีนักเรียนชายและหญิงมาเรียนร่วมกัน ครูพลศึกษาจะต้องมีความระมัดระวังในความแตกต่างของนักเรียนมากเป็นพิเศษ ในการจัดกิจกรรมการสอนให้แก่ักเรียน"²

4.4 รายวิชาเทเบิลเทนนิส 1, 2 ปัญหาที่ประสบมากคือ ด้านอุปกรณ์และสถานที่ เกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน โดยเฉพาะโต๊ะเทเบิลเทนนิส มีไม่เพียงพอ โต๊ะเทเบิลเทนนิสขนาดมาตรฐานที่สั่งซื้อ ส่วนมากมีราคาแพง แล้วยังต้องเพิ่มค่าขนส่งอีกด้วย ดังนั้น โรงเรียนที่ขาดแคลนโต๊ะเทเบิลเทนนิสอาจใช้วิธีการจัดโต๊ะเทเบิลเทนนิสขึ้นใช้เองภายในโรงเรียน โดยให้นักเรียนที่เรียนช่วงอุตสาหกรรมในโรงเรียนจัดทำขึ้น หรือให้ครูและนักการภารโรงทำก็ได้ ปัญหาด้านอุปกรณ์และสถานที่อีก

¹จรว ย แก่นวงศ์คำ, หลักสูตรพลศึกษา (กรุงเทพมหานคร : สุนทรกิจ การพิมพ์, 2517), หน้า 70.

²วรศักดิ์ เพียรชอบ, หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา, หน้า 74.

อย่างหนึ่งก็คือ สถานที่สอนไม่เหมาะสม เช่น มีที่ว่างไม่เพียงพอ อยู่กลางแจ้งแสงแดดส่อง
 คา พื้นไม่เรียบมีสิ่งกีดขวางและมีลมพัดแรง เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นอุปสรรคอย่างมากใน
 การสอนวิชาเทเบิลเทนนิส ซึ่งคณะวิจัยหลักสูตรมัธยมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า
 การที่โรงเรียนขาดความพร้อมทางค่านวัสดุอุปกรณ์ จะทำให้การสอนไม่บรรลุผลเท่าที่ควร¹

4.5 รายวิชากรีฑา 1, 2 ประสบปัญหาน้อยทุกด้าน เนื่องจากเป็นวิชา
 ที่เปิดสอนในหลักสูตรระดับมัธยมศึกษามานานแล้ว มีเนื้อหาวิชากว้างมาก และโดยลักษณะ
 ของเนื้อหาวิชา จึงทำให้การสอนวิชากรีฑาสามารถที่จะเลือกประเภทใดประเภทหนึ่งที่มีความ
 พร้อมมากที่สุดสอนได้ โดยเฉพาะความพร้อมทางค่านอุปกรณ์ รายวิชากรีฑาบางประเภท ใช้
 อุปกรณ์การสอนน้อยมาก เช่น กรีฑาประเภทลู ปวงวิ่งระยะทางต่าง ๆ หรือประเภทลาน
 พวงกระโดดไกล แข็งกว่าวกระโดด เป็นต้น และอุปกรณ์การสอนบางประเภทเราก็
 สามารถผลิตขึ้นใช้ได้เลย หรือคิดแปลงมาจากวัสดุในท้องถิ่น เช่น ใช้ไม้ไผ่ในการทำเสา
 กระโดดสูง ไม้ค้ำถ่อ ทหารวิ่งผลัด และແหล่น เป็นต้น

4.6 รายวิชากระบี่ 1, 2 ประสบปัญหาน้อยทุกด้าน เนื่องจากเป็นราย
 วิชาที่มีลักษณะเนื้อหาวิชาสอนได้เหมาะสมทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง สามารถจัด
 กิจกรรมการสอนแบบสหศึกษาได้ เช่น จากไม้รำต่าง ๆ ที่มีความสวยงามเข้มแข็ง และไม่
 ติต่าง ๆ ที่สามารถจัดกิจกรรมที่กระตุ้นความสนใจแก่นักเรียนได้มาก เช่น จัดให้มีการต่อสู้
 แข่งขัน จัดนิทรรศการต่าง ๆ เกี่ยวกับวิชากระบี่กระบอง เป็นต้น ตลอดจนอุปกรณ์ก็มีราคา
 ไม่แพงและสามารถให้นักเรียนทำขึ้นมาใช้ได้เลยเองจากวัสดุในท้องถิ่น เช่น พวกไม้ไผ่ หวาย
 เป็นต้น เนื่องจากเป็นรายวิชาที่ถือได้ว่าเป็นศิลปวัฒนธรรมประจำชาติไทยมาแต่โบราณถึง
 ปัจจุบัน จึงควรช่วยกันรักษา ซึ่งครูพลศึกษาจะต้องหาวิธีที่จะปลูกฝังทัศนคติที่ดี และสร้างแนว
 ความคิดที่ดีแก่นักเรียน ในการเรียนวิชากระบี่กระบอง ตลอดจนจัดกิจกรรมส่งเสริมให้
 เหมาะสมกับที่เป็นศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ

¹ คณะวิจัยหลักสูตร กระทรวงการ เรียนการสอนมัธยมศึกษา, "การประเมินผลการ
 ใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521," วารสารการวิจัยทางการศึกษา 2
 (มิถุนายน 2523) : 82-87.

5. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับอำเภอกับระดับตำบล เกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาพลศึกษารายวิชาบังคับตามหลักสูตร พ.ศ. 2521 พบว่า มีความแตกต่างกันทุกด้าน ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ทั้งนี้เพราะโรงเรียนมัธยมศึกษา ระดับอำเภอเปิดสอนมาก่อนระดับตำบล กล่าวคือ โรงเรียนมัธยมศึกษา ระดับอำเภอมีขึ้นตามโครงการในแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2515-2519) ส่วนโครงการโรงเรียนมัธยมศึกษา ระดับตำบลมีในปี พ.ศ. 2518 และเป็นนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 4 (พ.ศ. 2520-2524)¹ ดังนั้น โรงเรียนมัธยมศึกษา ระดับอำเภอ ซึ่งเปิดสอนมาก่อน จึงมีความพร้อมทางด้านต่าง ๆ มากกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษา ระดับตำบล ซึ่งจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษา ระดับอำเภอมีครูพลศึกษาแห่งละ 1-8 คน มากกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษา ระดับตำบล ซึ่งมีแห่งละ 1-5 คนเท่านั้น และส่วนมากเคยเข้ารับการอบรมวิชาพลศึกษา แต่ครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ระดับตำบลไม่เคยเข้ารับการอบรมเลย มีถึงร้อยละ 14.92 และรายวิชาบังคับพลศึกษาก็สามารถเปิดสอนได้ครบตรงตามหลักสูตรได้มากกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษา ระดับตำบล ด้วยเหตุผลดังกล่าว ความคิดเห็นของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ระดับอำเภอกับระดับตำบล จึงน่าที่จะมีความแตกต่างกันทุกด้าน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดอุปกรณ์การสอนให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน และสถานที่สอนให้เหมาะสม โดยครูผู้สอนจะต้องมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเป็นอย่างดี และจัดสภาพการณ์ในการสอนให้พร้อมที่สุด อันจะเป็นการอำนวยความสะดวกอย่างเต็มที่และอย่างแท้จริงแก่ผู้เรียน

¹สมศักดิ์ ศรีมาโนชน์, การมัธยมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ โอเคียนสโตร์, 2524), หน้า 137-139.

2. การจัดกิจกรรมการสอนในชั้นเรียนที่มีนักเรียนชายและหญิงมาเรียนร่วมกัน ครูพลศึกษาจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนเกี่ยวกับการพัฒนาทางค่านิยมและวัย ใฝ่ใ้มาก โดยครูผู้สอนจะต้องมีความเข้าใจในพัฒนาการทางค่านิยมต่าง ๆ ทั้งนักเรียนหญิง และชายเพื่อที่จะสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมแก่เด็กทั้งสองเพศ และสนองความต้องการให้แก่เด็กทั้งสองเพศได้มากที่สุด

3. ควรจะเพิ่มเวลาในการเรียนการสอนพลศึกษาให้มากขึ้นกว่าเดิม เพราะ เป็นวิชาภาคปฏิบัติ ต้องการเวลาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะจากการฝึก และต้องใช้เวลาในการประเมินผลการเรียนการสอนในชั่วโมงค่าย ซึ่งเวลาที่จะเพิ่มนี้ ควรมีการวิจัย ค้นคว้า หาความเหมาะสมต่อไป

4. ควรจัดให้ครูพลศึกษาได้รับการอบรมวิชาที่สอนบ่อย ๆ และมีการจัดส่ง เอกสารทางวิชาการและเทคนิคกีฬาใหม่ ๆ ไปให้ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่อยู่ในชนบทที่ห่างไกล เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการให้แก่ครู

5. ควรมีการนิเทศโดยฝ่ายวิชาการในโรงเรียนเพื่อจะได้ทราบปัญหาต่าง ๆ ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และจัดให้ความช่วยเหลือทางค่านิยมต่าง ๆ แก่ครูผู้สอน ทางค่านิยมหรือวิธีการสอนใหม่ ๆ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ศึกษาปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียนสหศึกษา ระดับอื่น ๆ เช่น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอุดมศึกษา

2. ศึกษาปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียนสหศึกษา ในรายวิชาอื่น ๆ ที่ นอกเหนือจากรายวิชาบังคับพลศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ เช่น จากวิชาเลือก